

Magnificencjo Rektorze,
Wysoki Senacie,
Czcigodny Doktorze Honorowy,
Szanowni Państwo,

Przypadł mi w udziale zaszczyt pełnienia funkcji promotora w dzisiejszej uroczystości nadania godności doktora honoris causa Politechniki Lubelskiej Panu prof. zw. dr hab. inż. Henrykowi Hawrylakowi. Profesor H. Hawrylak, lublinianin z urodzenia, a wrocławianin z tytułu miejsca zamieszkania, dzisiaj jest "naszym Profesorem" dla wszystkich ośrodków akademickich w Polsce.

W Warszawie, Krakowie, Poznaniu, Gliwicach, Łodzi i Koszalinie Profesor Hawrylak jest uznawany jako wybitny Autorytet kształtujący przyszłość naukowej dyscypliny "budowa i eksploatacja maszyn" oraz jako Promotor rozwoju zawodowego pokolenia młodych naukowców. Profesor Henryk Hawrylak urodził się 24 maja 1924 r. w Lublinie. W 1945 r. ukończył Liceum Ogólnokształcące w Zamościu. W tym samym roku podjął studia na Wydziale Mechaniczno-Elektrotechnicznym Politechniki Wrocławskiej, które ukończył w 1950 r.

W latach 1948-1949 pracował w Centralnym Biurze Konstrukcji Maszynowych w Bytomiu. W całym okresie swojej działalności naukowej i dydaktycznej był związany z Politechniką Wrocławską. Stopień doktora nauk technicznych uzyskał w roku 1961, stopień doktora habilitowanego w roku 1965.

Tytuł naukowy profesora nadzwyczajnego otrzymał w 1969 r., natomiast tytuł profesora zwyczajnego w 1975 r. Wybitne zdolności, pracowitość i umiejętność rozwiązywania problemów naukowych i organizacyjnych zjednały Profesorowi powszechne uznanie w środowisku akademickim Politechniki Wrocławskiej, a także innych politechnik, instytutów badawczych i w przemyśle. Dowodem tego uznania jest wielokrotny wybór na liczne funkcje w Uczelni i poza Uczelnią. Profesor H. Hawrylak był w latach 1956-58 i 1965-67 prodziekanem, a w latach 1967-75 i 1990-93 dziekanem Wydziału Mechanicznego. W latach 1987-90 był dyrektorem Instytutu Konstrukcji i Eksploatacji Maszyn PWr, w latach 1990-1999 był przewodniczącym Komisji Senatu ds. Rozwoju Kadr Naukowych, a w latach 1999-2003 Pełnomocnikiem Rektora ds. Rozwoju Kadr Naukowych.

Poza Uczelnią Profesor H. Hawrylak był członkiem: Komitetu Budowy Maszyn PAN, Komitetu Transportu PAN, Komitetu Górnictwa PAN, Komitetu Nauk o Materiałach PAN, członkiem Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej ds. Kadr Naukowych przy Prezesie Rady Ministrów, a następnie Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów. Od roku 1998 jest przewodniczącym Sekcji Nauk Technicznych tej Komisji.

Przewodniczył lub był zastępcą przewodniczącego Rad Naukowych Centralnego Ośrodka Badawczo-Projektowego Górnictwa Odkrywkowego POLTEGOR we Wrocławiu, Zakładów Badawczych i Projektowych CUPRUM we Wrocławiu, Przemysłowego Instytutu Maszyn Budowlanych w Warszawie, Ośrodka Badawczo-Rozwojowego Dźwignic i Urządzeń Transportowych DETRANS w Bytomiu, Centrum Mechanizacji Górnictwa KOMAG w Gliwicach.

Profesor H. Hawrylak otrzymał za swoją działalność zawodową i społeczną wiele odznaczeń i wyróżnień m.in.: Krzyż Komandorski i Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Medal Komisji Edukacji Narodowej i dwukrotnie nagrodę państwową. W 2000 roku Senat Politechniki Wrocławskiej, a w 2005 r. Senat Politechniki Koszalińskiej uhonorowały Profesora H. Hawrylaka tytułem Doktora Honoris Causa.

Podstawowym obszarem działalności naukowo-badawczej prof. H. Hawrylaka są maszyny urabiające, zwałowujące i ładujące w górnictwie odkrywkowym oraz mechanika procesów pozyskiwania, przenoszenia i składowania materiałów ziarnistych. Wyniki prac Profesora w tym zakresie zostały przedstawione w ponad 120 publikacjach naukowych, krajowych i zagranicznych, w tym kilku monografiach i podręcznikach.

Szczególnym osiągnięciem naukowym było opracowanie metod analizy oraz matematycznego modelowania współbieżności procesów urabiania przestrzennej struktury gruntów i procesów mechanicznego oddziaływania urządzeń roboczych na urabiany materiał. Prace naukowo-badawcze w tym zakresie mają fundamentalne znaczenie dla powstania polskiej szkoły naukowej w obszarze maszyn podstawowych górnictwa odkrywkowego związanej z osobą Profesora Henryka Hawrylaka jako twórcy i lidera Zespołu Badawczego. Dokonania naukowe Profesora i Jego Zespołu w większości nakierowane są na zastosowania praktyczne.

Pod kierunkiem Profesora wykonano ponad 90 prac badawczych – niepublikowanych i badawczo-rozwojowych dla przemysłu. Przykładami tych opracowań mogą być:

- konstrukcja i technologia wielonaczyniowych koparek KWK-100, KWK-315, KWK-1400, KWK-1500S, KWK-2000,
- konstrukcja i technologia wielonaczyniowych ładowarko-zwałówek serii ŁZKS-500, ŁZKS-1000, ŁZKS-1600.

Opracowanie konstrukcji i wdrożenie do produkcji zunifikowanych zestawów maszyn górnictwa odkrywkowego stanowi wybitny wkład Profesora H. Hawrylaka w rozwój przemysłu wydobywczego węgla brunatnego w Polsce.

Profesor Henryk Hawrylak od ponad 50 lat kształci studentów, doktorantów i wychowuje młodą kadrę naukową. W latach 1947-48 współorganizował wraz z profesorem Romanem Sobolskim Katedrę Maszyn Dźwigowych i Urządzeń Transportowych w Politechnice Wrocławskiej. W 1963 roku utworzył Zakład Maszyn i Urządzeń Górnictwa Odkrywkowego, a następnie kierował tym zakładem przez 25 lat.

Utworzył w Wydziale Mechanicznym Politechniki Wrocławskiej pierwszą w kraju specjalność dydaktyczną "maszyny i urządzenia górnictwa odkrywkowego".

W latach 1994-2003 jako Pełnomocnik Rektora ds. Rozwoju Kadry Naukowej nadzorował działalność Studium Doktoranckiego w Politechnice Wrocławskiej. Jest promotorem 16 doktorów, opiekunem 4 doktorów habilitowanych. Spośród współpracowników Profesora Hawrylaka 5 osób uzyskało tytuł naukowy profesora.

Nieocenione są liczne konsultacje naukowe, jakich zawsze zyczliwie udzielał zgłaszającym się, bliższym i dalszym współpracownikom. Z cennymi wykładami na temat metodologii pracy naukowej i wymagań stawianych przy awansach naukowych Profesor H. Hawrylak przyjeżdżał również do Politechniki Lubelskiej. W znacznym stopniu przyczynił się do rozwoju kadry naukowej Wydziału Mechanicznego w Lublinie wspierając nasze starania o spełnienie warunków do uzyskania uprawnień do nadawania stopni naukowych doktora i doktora habilitowanego.

Magnificencjo, Wysoki Senacie, Szanowni Państwo Profesor Henryk Hawrylak jest wybitnym uczonym, nauczycielem i wychowawcą. Jego działalność naukowa i organizacyjna przyczyniła się do rozwoju górnictwa węgla brunatnego i rud metali kolorowych w Polsce oraz do ich promocji poza granicami kraju.

Jest długoletnim przyjacielem Politechniki Lubelskiej, który wywarł istotny wpływ na rozwój naukowy wielu pracowników Wydziału Mechanicznego.

Uważam zatem, że nadając tytuł Doktora Honoris Causa Politechniki Lubelskiej spłacamy dług wdzięczności jaki nasza Uczelnia zaciągnęła u Profesora Hawrylaka.